

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΕΤΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνα 8.
 Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. HOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφικὸν «ΣΑΛΠΙΓΞ»
 ἐδὸς BLONDEL ὁρ. ὁ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρῶνται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

Αἰνιγματώδης ἡ θέσις μας σήμερον. Δι' υπερτάτης θυσίας, ἣν μόλις ἀντέσχον πολλὰ ὄμοι βαλλάντια, ἀπερασίσθη, ἐν στιγμῇ καθ' ἣν ἀφίκετο ἡ δυστυχία εἰς τὸ κατακυροῦν καὶ αἱ ἀπέλπιστικά κραυγαὶ ἐφθάνον μέχρι οὐρανοῦ, ἐν τελευταῖον διάστημα, καὶ τοῦτο χάριν τοῦ νὰ ἐξέλθῃ ἡ νῆσος τῆς συνήθους ἀοριστίας, χάριν τοῦ νὰ ἀφίχῃ ἐν τοῦ πλησίον πλέον μία ἐξήγησις καὶ ἐπειδὴ μία ἀληθὴς συνεννόησις ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ἀπερασίσθη λέγομεν ἐν κυττῷ στιγμῇ υπερτάτη θυσία πρὸς τὸ νὰ ἐξέλθῃ ἡ νῆσος τῆς αἰνιγματώδους θέσεως, πρὸς τὸ νὰ ἴδωσιν οἱ Κύπριοι οὐρανόθεν ἡ ἀβυσσον, πλέον, διότι ἡ ἀοριστία καὶ ἡ μετεώρησις καταστρεφουσιν ἀσφαλέστερον ἢ ἡ ἐντελής ἀπέλπισια, καὶ ὅμως εἰς τὴν αὐτὴν καὶ μεζονα δυστυχίαν εἰς τὴν αὐτὴν καὶ πλείονα ἀοριστίαν διατελεῖ ἡ νῆσος μετὰ παρείευσιν ὀταρμηνου, βυθίζομένης μικρὸν πρὸς μικρὸν εἰς χάος σκοτεινόν, εἰς ἀσάφειαν βαθύτατην. ἡμεῖς δὲ, ὥστε ἐξετελέσαμεν πλέον καθ' ὁλοκληρίαν τὸ καθήκον μας, ὥστε κατορθώσαμεν εὐτυχῶς ὅτι ἐπεδιδώσαμεν, ἀναπαυόμεθα μακαρίως, ἀπολαύοντες τῆς ἡδύτης τῶν καρπῶν τῶν κοπῶν μας.

Ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ κόσμῳ λαὸς πλέον ἀφίκορος ἢ ἡμεῖς, οἵτινες μόλις ἢ ἀρξώμεθα ἔργου τινός, ἀρξώμεθα συγχρόνως θεωρητικῶς κορσεννόμενοι τῶν ἐκ τοῦ ἔργου ἐκείνου προσδοκωμένων ἡδυτήτων καὶ ἡ θεωρητικὴ ἀπόλαυσις καθιστᾷ πλέον περιττὴν πᾶσαν πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀπόλαυσιν ἐνέργειαν. Μεθύομεν ἄμ' ὥς ἀρξώμεθα φυτεύοντες κλημά, πλὴν περὶ κοινῶν πραγμάτων προκειμένου, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ ἀτομικῶν, καθ' ἃ μέχρι τρυγός ἐξαντλοῦμεν τὸν πίθον.

Ὁ λαὸς βοᾷ, διαμαρτυρόμενος οὐχὶ διὰ τὸ δαπανηθὲν χρήμ' αὐτοῦ ἀλλὰ διὰ τὸ νὰ γνωρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δαπάνης τοῦ χρήματός του, εἰς τοιαύτην δὲ θέσιν ἐφθασεν, ὥστε σχεδὸν μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχαριστήσεως θὰ μάθῃ ἂν εὐχάριστον ἢ δυσάρεστον τοῦτο. Ἡ ἀσάφεια τὸν φονεύει. Ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὴν τύχην του, καὶ ἔχει μέγα δίκαιον. Ἔως πότε νὰ ἦνε μετέωρος ἡ θέσις του;

Ἐλέγθη ὅτι ὁ Μ. Ἀρμοστής φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀρχόντων μας

καὶ τὰ μέτρα ἅτινα ἐξήρτησαν ὡς ἀρκετὰ πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῆς νῆσου, ἀλλ' ἡ μέχρι τοῦδε σιωπὴ τοῦ Ὑπουργείου, μὴ ἀνταλλάξαντος οὐδεμίαν ἐπιστολὴν μετὰ τῆς ἀντιπροσωπείας, ὥς ὑπέσχετο, δὲν ἐμβάλλει ἄρα γε εἰς φόβους ὅτι οὐδὲν θὰ γείνη καὶ ὅτι αἱ φωναὶ μας διεσπιδάστησαν συναναμιγεῖσθαι μετὰ τῶν καπνῶν τῶν ἐκπεμπομένων ἐκ μυρίων τοῦ Λονδίνου μαύρων στομάτων; Ἡ ζοφερά δ' αὕτη ὑπόψια, ἥτις τείνει νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὅστ' ἂν δύναιτο νὰ ἀποτινάξῃ ὀλίγον τὴν νάρκην ὑφ' ἧς κατελήφθημεν, μακαρίως ἐλπίζοντες, καὶ νὰ ἀποταθῶμεν ἡμεῖς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νῆσου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐρμίστως, ὅπως μάθωμεν τί καθ' ἡμῶν τεκταίνεται ἢ τί ὑπὲρ ἡμῶν ἐνεργεῖται, διὰ νὰ ρυθμίσωμεν καὶ ἡμεῖς καταλλήλως τὰς ἐνεργείας μας;

Τοῦτο δὲν ἔγινε, τί φέρεται καὶ ἂν φέρῃ τι ὁ Μ. Ἀρμοστής εἴνε ἄδηλον, ἡ τύχη μας ἐξακολουθεῖ οὔσα ἡ αὐτὴ, ἡ καὶ πρὸ τῶν ἱστορικῶν συλλαλητηρίων, ἡ μάλλον χειρῶν ἐκείνης, διότι ἐκ τοῦ σκοτούς τῆς ἀπογνώσεως προὐχωρήσαμεν εἰς ἀμυδρόν τι φῶς ἐλπίδος καὶ τώρα ἐκ πολλῶν δεδομένων φοβοῦμεθα ὅτι θὰ ἐπιστρέψωμεν καὶ πάλιν εἰς τὸ σκοτός τῆς ἀπειπισίας, ἀλλ' αὕτη λοιπὸν ἡ ἀσάφεια τῆς θέσεώς μας δὲν εἶνε φοβερά;

ὦ! πόσον δυστυχὴς εἶνε ὁ λαὸς ἐκεῖνος, ὅστις πάσχων, ἐπικαλεῖται βοήθειαν τῶν ἀρχόντων του, οἱ δ' ἀρχοντες, γελῶσιν ἢ ἀδιαφοροῦσιν εἰς τὰ δεινὰ του! Πόσον σκληρὸς ἀρχὼν εἶνε ἐκεῖνος ὅστις παρακαλούμενος δὲν σπεύδει ἀμέσως νὰ σώσῃ τὸν κινδυνεύοντα λαόν, οὗ τὴν τύχην μοιραίως ἔχει εἰς χεῖρας, ἐπαναπαυόμενος ὁ ἴδιος εἰς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ πλούτη του καὶ ἀφίνων ἐκεῖνον νὰ ἀγωνιᾷ! Οἱ ἀτρός ὅστις δύναται νὰ σώσῃ κινδυνεύοντα καὶ δὲν πράττει τοῦτο, ἡ ἀναμένει νὰ πράξῃ τοῦτο ὅταν ὁ κίνδυνος πλέον δὲν προλαμβάνεται, εἶνε φονεύς. Εἰς παρομοίαν θέσιν δὲν εἶνε καὶ ὁ ἀρχὼν ἐκεῖνος ὅστις δι' ἐνὸς νεύματός του δύναται νὰ πράξῃ τὸ καλὸν καὶ δὲν τὸ ἀποφασίζει;

Ἡ δυστυχὴς Κύπρος κυβερνωμένη ὑπὸ πλουσίων καὶ πάσχουσα, εὐρίσκεται ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ταντάλου, ὅστις περιστοιχούμενος ὑπὸ ὑδάτων δὲν δύναται οὐδὲ μίαν ρανίδα νὰ βάλῃ εἰς

τὸ στόμα του καὶ νὰ ὁρσίσῃ τὴν ἐκ τῆς δίψης καιομένην γλῶσσάν του.

Ἀθῆναι 31 Ἰανουαρίου 1890.

Μετὰ χάρις σὺς ἀγγέλλω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡδυνήθη νὰ σχηματίσῃ ἀπαρτίαν ἐκ μόνων τῶν φίλων τῆς, τὰ δὲ μωρὰ πλάσματα τῆς φαντασίας τῶν ἀντιπολιτευομένων περὶ δῆθεν στάσεως τοῦ στρατοῦ κ. λ. οὐδαμῶς ἐτάραξαν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἣν περιβάλλει ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.—Τὰ Κρητικὰ δεινοῦνται. Τὰ ἀτμόπλοια μεταφέρουσιν ὅλον ἐν γυναικόπαιδα ἐκ Κρήτης. Οἱ Τούρκοι κλείονται εἰς τὰ φρούρια. Πανικὸς φόβος ἐπικρατεῖ, ὁ δὲ δαίμων τῆς ἐπαναστάσεως ἀρχίζει καὶ πάλιν νὰ μυκάται. Ὁ ἐν Πειραιεὶ Ρωσσικὸς στόλος διατάχθη ἵνα εἰς πρώτην διαταγὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του ἢ εἰς τοίμως ὅπως ἀποπλεύσῃ εἰς Κρήτην πρὸς διάσωσιν τῶν γυναικοπαίδων. Εὐτυχεῖς τέλος πάντων!—Αἱ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ταραχαὶ φόβος ὑπάρχει μὴ ἐπαναληφθῶσι.—Ἡ ἱμφλουέντζα εὐρίσκεται εἰς μεγάλην ὕφεσιν.—Τὰ τοῦ Συλλόγου βαίνουν κατ' εὐχὴν ἐντὸς ὀλίγου ἐκπυποῦται τὸ κάταστατικόν του.

*

Ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς «Κύπρου» φύλλῳ ἀνέγνωμεν ἀπάντησιν τῆς συντάξεως τοῦτου πρὸς ὅσα ἐπέστειλα τῇ «Σάλπιγγι», κατηγορῶν τῶν Λεμησιῶν ἀμέλειαν περὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν καταλλήλου τῇ πόλει καὶ τοῖς πολίταις ναοῦ, δι' ἧς ἡ σύνταξις ἀκαιρον καὶ ὑπέρμετρον ζήτην ἐπιδεικνυμένη πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πόλεως Λάρνακος, μηδενὸς προσβάλλοντος, κατακρίνει με ὡς ματαίως χαίρομενον ἐπὶ τῇ τεραστῇ προόδῳ τῆς Λεμησοῦ, καὶ συκοφαντεῖ με ὡς «ἀγαλλόμενον καὶ εὐφραινόμενον ἐπὶ τῇ ἐρημώσει τῶν ἄλλων τῆς νῆσου πόλεων». Οὐδαμῶς ἐπιθυμῶ νὰ θίξω τὸ τόσον λεπτόν τοῦτο ζήτημα, ὅπερ ἡ σύνταξις τῆς «Κύπρου» urbi et orbi ἀληθέστατα καὶ ὥστε ἐκ προθέσεως θίγει.—διότι τῇ ἀληθείᾳ ἀμφιβάλλω ἂν ἄλλος τις ἀναγνώστης τῶν γραφομένων μου ἐκείνων διέγνω τοιαύτην ἐν ἐμοὶ πρόθεσιν—ἄλλως καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν, εὖς πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου ἐπικαλεῖται ἡ «Κύπρος» ὅλως τάναντία θὰ ἐξήγομεν καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ πᾶς τὸν κοινὸν νοῦν ἔχων ἀναγνώστης συμπεράσματα. Ἐν τούτοις διαβεβαίωμεν μετὰ πάσης εὐλικρινείας τὴν τε σύνταξιν τῆς «Κύπρου» καὶ πάντα ἄλλον παρομοίως φρονῶν, εἴ ποῦ ὑπάρχει τις, ὅτι οὐχὶ μόνον ἡ Λάρναξ ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἄλλη πόλις τῆς Κύπρου ἐπιθυμοῦμεν ἐξίσου νὰ ἀκμάζωσι καὶ νὰ προοδεύωσι. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἔστωσαν εἰς ἀπάντησιν τῆς συντάξεως τῆς «Κύπρου».

Ὁ Εἰς

ΔΙΑΦΘΑ.

Επικρατεί συστηματι ἐν Κύπρῳ, λαβὼν τὴν ἀρχὴν του ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἤ-
κμαζεν ἡ Αἴγυπτος, καθ' ὃ πᾶς μὴ δυνάμενος
νὰ ζήσῃ ἐν Κύπρῳ, πηδᾷ ἐντὸς ἐνὸς πλοίου
καὶ καταβαίνειν ἀναυλα ἔς τὴν Ἀλεξάν-
δρειαν, ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι θὰ εὕρῃ,
κατὰ τὸν μῦθον, εἰς τὴν παραλίαν γρυ-
σίον ἄφθονον, τὸ ὁποῖον, μελετᾷ ἐντεῦθεν,
νὰ μὴ διαπράξῃ τὴν ἀνοησίαν αὐτὸς νὰ
κλωτσήσῃ ἀλλὰ ν' ἀρπάσῃ κλ. Τί δὲ
συμβαίνει; Οἱ πλεῖστοι, σχεδὸν ὅλοι, κιν-
δυνεύουσι ν' ἀποθάνωσι τῆς πείνης καὶ ἀ-
ναγκάζονται νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς ἀθλι-
στέραν ἢ πρὶν κατάστασιν. Καί, τὸ δυ-
στύχημα, δὲν συνετίζονται ἐκ τούτου οἱ
ἄλλοι, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσι τὸ ἀνόητον σύ-
στημα, ἔχοντες φαίνεται καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι
ἡ Κυπριακὴ ἀδελφότης θὰ προσέλθῃ αὐ-
τοῖς ἄρωγος, ἐνῶ αἱ ἀγαθοεργίαι τῆς
Κυπρ. ἀδελφότητος εἶνε ὠρισμέναι, οὐδὲ
δύναται ἡ Κυπρ. ἀδελφότης νὰ γίνηται
ἔρμαιον τῶν ὀκνηρῶν ἢ τῶν καπρι-
τσιόζων, οἵτινες κατόπιν διατυποῦσι καὶ
παράπονα κατ' αὐτῆς.

Περὶ τοῦ ἀτόπου τούτου ἐγράψαμεν
καὶ ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν νὰ εἴπω-
μεν ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐννοῇ νὰ ἐρ-
γάζεται, δύναται νὰ ζήσῃ ὀπουδήποτε,
καὶ τότε προτιμότερον νὰ ζήσῃ ἐν τῇ
πατρίδι του ὅταν δὲ δὲν ἐννοῇ νὰ ἐρ-
γάζεται, τότε καὶ εἰς τὴν χώραν, ὅπου
εἶνε ὅλοι πλούσιοι νὰ ὑπάγῃ, θὰ δυστυ-
χήσῃ καὶ θὰ πεινάσῃ.

Πιστοποιῶν ὑπάλληλος διωρίσθη ὑπὸ
τῆς Κυβερνήσεως ἐνταῦθα καὶ ὁ κ. Σπύ-
ρος Κραμβῆς.

Διαταγῇ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως
ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς Ἰωαννίνων ἐκδίδεται
τουρκιστὶ κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος καὶ ἐλ-
ληνιστὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ. Βάρβαρος
Κυβέρνησις! καὶ ὅμως δὲν θέλει νὰ
λαμβάνῃ καὶ παραδείγματα ἀπὸ ἄλλας
εὐρωπαϊκὰς Κυβερνήσεις, αἵτινες μετὰ ἐ-
νάμισυ μῆνα ἐκδίδουσι τὸ ἐλληνικὸν κεί-
μενον.

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σολωμονίδης ἐ-
μνηστεύσατο τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τὴν
δεσποσύνην Παναγιώταν Βασιλείου. Ἡ
«Σάλπιγξ» εὐχεται αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν
στέφιν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἡμέρα ἐκλο-
γῆς ἀναπληρωματικῆς ἐνὸς χριστιανικοῦ
μέλους τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου,
προϋτάθη καὶ ὑπεστηρίχθη ἐν Λάρνακι ὁ
κ. Περικλῆς Βονιτσιάνος, ὅστις λίαν ἀρ-
μόδιος θεωρεῖται ὑφ' ὅλων.

Διατελοῦμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς Ἰμ-
φλουέντζας περιόδῳ. Πολλὰ ἠκούσθησαν
κατ' αὐτὰς κρούσματα, καὶ εἰς παιδία

τὴν φορὰν ταύτην. Ἀλλὰ τὸ «ἀβροφρον
νόσημα» φαίνεται ἤδη ἀβροφρονέστερον ἢ
πρὶν. Ὁ ἀρχίατρος τῆς Νεαπόλεως κ. Β.
Ὀρσταί, ἔδοτο τὰς ἐξῆς προφυλακτικὰς
ὁδηγίας κατὰ τῆς Ἰμφλουέντζας, ὡς ἐ-
ποιήσαμεν εἰς μέτρον πρὸς εὐκόλον ἀπο-
στήθισιν.

Ἐνωρὶς τρέχε' ἔς τὸ σπῆτι, καὶ πρῶτ' νὰ μὴ ἐδγαίνῃς
θέατρα κ' εἰς συναθροίσεις κ' εἰς χοροὺς νὰ μὴ
πηγαίνῃς.

Τὰ ἐνδύματα νὰ ἔχῃς πλήρη σῶα καὶ ζεστά,
ἐὰν ἔχῃς ἂν δὲν ἔχῃς κάθου μέσα ἔς τὰ βραχά.
Ἐναντίον τοῦ ἀνέμου φάν τὸν χάχαν νὰ μὴ τρέχῃς
ἐν ἀνάγκῃ, κλειστὸν τότε 'κεῖν' τὸ στόμα σου

ἢ νὰ ἔχῃς
πὸ τὴν μύτην ν' ἀναπνέῃς, ἂν τὴν ἔχῃς ἀνοικτήν,
εἰδὲ μὴ, τρύπωσε μέσα εἰς ἐκούτιον εἰρκτήν.

Φαγητῶν, ποτῶν καὶ κόπων νὰ μὴ κάμνῃς κα-
[ταχρήσεις

εἰς τὸ πνεῦμα ἡσυχίαν μὴ θυμοὺς καὶ συγχινήσεις.
Τὸν περίπατον νὰ κάμνῃς εἰς μίαν ὥραν τακτικὴν
μέ περπατησίαν φρόνιμην, ἡσυχον, μὴ βιαστικὴν.

Ὅσον δύνασαι τοὺς πόδας θερμούς πάντοτε νὰ

καὶ ἰδρωτικά νὰ πίνῃς, καὶ εἰς τὸ σῶμα εὐθὺς

ἢ νὰ τρέχῃς

Ἐὰν ταῦτ' ἀκολουθήτῃς καὶ με νοῦν προφυλαχθῇς

τὴν Φλουέντζαν μὴ φοβᾶσαι ἀπ' αὐτὴν ὅ' ἀπαλ-

[λαχθῇς.

Ἀμα ὅμως νοιώσῃς κάποιαν ταραχὴν ἔς ὅλον τὸ

[σῶμα

τὸν γιαντὸν ἀμέσως κράξε καὶ σὺ τρέξε εἰς τὸ

[στρώμα.

Μὴ ἐξέλθῃς πὸ κεῖ μέσα

ἂν δὲν φύγῃ ἡ Φλουέντζα.

Λάρνακι τῇ 19 Φεβρουαρίου 1890.

Ἀξιότιμοι κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Τὴν 4)16 Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυρι-
ακὴν καὶ ὥραν 10 1)2 πρὸ μεσημβρίας γε-
νομένης συνελεύσεως ἐξελέχθησαν οἱ λο-
γαριασμοὶ τῆς τῆς ἐπιτροπῆς Ἀγίου Λα-
ζάρου συνισταμένης ἐκ τῶν ἀξιότιμων κ.
Ξενοφῶντος Ἀντωνιάδου καὶ Ἰωάννου Λοι-
ζίδου, προεδρεύοντος τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν
Μητροπολίτου κ. Χρυσᾶνθου, παρευρεθέντος
συνεπείᾳ προηγουμένης προσκλήσεως.

Ὁ κ. Χ. Κουππᾶς πρὸ τῆς ἐξελέξεως
τῶν λογαριασμῶν εἶπεν δι' ἀπάντησιν τῆς τιμι-
ότητος τῶν προσώπων καὶ τῆς δραστηριότητος
μεθ' ἧς ταῦτα εἰργάσθησαν, θεωρεῖται περιττὴ
πᾶσα ἐξέλεξις, μνηστευομένων τῶν πράξεων τῆς
ἐπιτροπῆς τὴν τάξιν αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ κ. Ξενοφῶν
Ἀντωνιάδης παρεκάλεσε τοὺς ἐντίμους πα-
ρευρεθέντας πολίτας ὅπως προβῶσιν εἰς τὸ
ἔργον τῶν εἰπῶν δι' ὅτι θεωρεῖ τοῦτο ὡς ἱκανοποι-
ῆσιν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ συναδέλφου του, ὅπερ
καὶ ἐγένετο.

Τῆς ἐξελέξεως ἀποπερατωθείσης καὶ τῶν
πολιτῶν τὰ μάλα εὐχαριστηθέντων ἐξελέγ-
χθη καὶ αὐθὺς παμψηφὶ διὰ μυστικῆς ψηφο-
φορίας, καίτοι δις καὶ τρίς ἀπεποιήθη, ὁ κ.
Ξενοφῶν Ἀντωνιάδης, καὶ οἱ κ. Α. Μαυρο-
ίδης καὶ Ζένιος Κοκκόνης.

Σύμβουλοι ἐξελέχθησαν οἱ ἀξιότιμοι κ.
Σ. Χριστοφίδης, Σ. Ἰακωβίδης καὶ Ν.
Τουρμούσης, ταμίαι δὲ ὁ ἀξιότιμος κ. Γ.
Πιερίδης διευθυντὴς τῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτια-
κῆς Τραπεζῆς, ὅστις καίτοι πολλάκις πα-
ρεκλήθη, ἀπεποιήθη νὰ δεχθῇ. Ἀντ' αὐ-
τοῦ δὲ ἐξελέγχθη ὁ κ. Κωνσταντ. Οἰκονο-
μάκης.

—Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐδόθη ἐσπερὶς
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Charles Watkins διευ-
θυντοῦ τῆς ὁδομ. Τραπεζῆς.

Ἐν Κτήματι (Πάρος) τῇ 20 Φεβρουαρίου 1890.

Ἡ ἐπέτειος τῶν Σχολείων, ὡς ἐκ τῆς
κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐπικρατησάσης
σφοδρᾶς κακοκαιρίας, δὲν ἐωρτάσθη ὡς ἔ-
δει.

Οὐχ' ἦτον ὁμῶς μεθ' ὅλον τὸ ὄλιγον
συρροῦσαν πλῆθος, ἐγένετο ἡ νεοεισηγμένη
τελετὴ, μεθ' ἣν ὄλιγα τινα σχετικὰ τοῦ ἐ-
πισήμου τῆς ἡμέρας ὠμίλησεν ὁ διδάσκα-
λος, οἱ δὲ μαθηταὶ ἔβαλον ἡμίματα κατεν-
χαριστήσαντα τοὺς παρεστώτας, καὶ δόν-
τα τέμνα εἰς τὴν ἐορτήν.

—Ὁ ὑπὲρ τῶν καθ' ἡμᾶς Σχολείων δι-
δόμενος ἐτησίως εὐεργετικὸς χορὸς, δις ὡς
ἐκ τῆς, ὡς προεῖρηται, κακοκαιρίας ἀ-
ναβληθεὶς, ἔλαβε χώραν τὴν παρελθούσαν
Κυριακὴν πρὸς τὴν Δευτέραν, καθ' ὃν με-
ρίστη ἐπεκράτησε ψαιδρότης καὶ ζωηρότης.
Τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐξ εἰσιτηρίων, κλι-
κείου, καὶ τοῦ ἐκ διαφόρων ἀντικειμένων
ἀποτελουμένου λαχείου, ἐν οἷς, ὡς ἐν πα-
ρόδῳ, καὶ διάφορα ἦσαν ἐκτεθειμένα λαμ-
πρὰ ἐργόχρεια, ἅπερ ἀβράϊ καὶ εὐπλο-
στοὶ χεῖρες τῶν τε δεσποινῶν καὶ δεσποι-
νίδων τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπεξεργάσθη-
σαν, ἀνῆλθεν εἰς 12 καὶ ἐπέκεινα ἀγγλι-
κὰς λίρας.

—Ὁ πρὸ ἡμερῶν ἐκ Λεμεσοῦ ἀφικό-
μενος Ἑλληνοδραματικὸς θίασος ἐξ ὁκτώ
ἀπαρτιζόμενος ἀτόμων, ὧν δύο γυναῖκες καὶ
ἑξ ἄνδρες, ἤρξατο τῶν ἐνταῦθα παραστάσε-
ων του, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δημοτικῆς Σχο-
λῆς, ἀπὸ τῆς τροχθεῖς Τρίτης, ἀναβιβάσας
ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ ὠραιότατον καὶ σύγκι-
νητικώτατον δράμα, τὸ ἐκ τῆς Ἰταλικῆς
εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς μετενεχθὲν, «ἡ Κιθαρι-
δός», μετὰ τῆς ἀσπιοτάτης κομωδίας «ἡ
Κόρη τοῦ Παντοπώλου».

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους
ἐκτελέσεως τοῦ ἠθικωτάτου τούτου οἰκογε-
νειακοῦ δράματος, ὅπερ ὠραίων ἔχει τὴν
λύσιν, εἶναι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς·
διότι ἅπαντα σχεδὸν τὰ πρόσωπα φυσικώ-
τητα καὶ τεχνικώτητα ὑπεβύθησαν τὰ μέ-
ρη των, προκαλέσαντα τὸ παταγώδη χει-
ροκροτήματα καὶ τὸς ἐπενρημίας τῶν παρε-
στώτων.

Εκεῖνο ὁμῶς κυρίως, ὅπερ προσείλκυσε
τὴν ἀμείνον ἡμῶν προσοχὴν εἶναι ἡ Κερία
Μελπομένη Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις ἀμί-
μητον τῷ ὄντι ἐπεδείξατο καλλιτέχνης ἐ-
κινότητι κατὰ τε τὸ ὥριον γλῶσσον καὶ
ἄπταιστον τῆς ἀπαγγελίας, τοὺς θεατρικοὺς
καὶ πλήρεις χάριτος ἐπὶ τῆς σκηνῆς αὐ-
τῆς τρόπους, καὶ τὸ φυσικὸν καὶ μετὰ μέ-
τρον τῶν ὁκνηρῶν.

Εὐτυχῆς τῷ ὄντι θεωρεῖται ἡ πολίχνη
ἡμῶν ἥτις χάρις εἰς τὰς δραστηρίους ἐ-
νεργείας τοῦ τε διδασκάλου καὶ τινων, ἡ-
ξιώθη νὰ προσκαλέσῃ τὸ πρῶτον ἡδὴ θια-
σον διὰ σειρὰν τινα παραστάσεων, ἐξ ὧν
πολλὰ θὰ ποιοσθῇ ἠθικῆς καὶ ἀρετῆς μα-
θήματα.

Τὴν νύκτα τῆς σήμερον διδαχθήσεται
τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ δραματοῦργοῦ «Για-
κουμέττη» ἢ «Νεκρὰ Ζῶσα» ἥτοι ἡ «Ἐκ-
θετος τοῦ Ὀρφανοτροφείου» μετὰ τῆς Κο-
μωδίας «Βέβαια-Βέβαια». Ἡ συρροὴ τοῦ
πλήθους προμηνύεται μεγίστη, ὡς ἐκ τῶν
καλῶν ἐντυπώσεων, ὡς ἀπεκομίσαντο οἱ
κατὰ τὴν πρῶτην παράστασιν παραστάντες.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον διδαχθήσεται ἀ-
πὸ σκηνῆς τὸ οἰκογενειακὸν δράμα «Πε-
στις Ἑλπίς καὶ Ἑλεος» μετὰ τῆς Κομω-
δίας «Μαργαρώ ἡ Μενηδιότισσα», εὐεργε-
τικὴ ὑπὲρ τῶν παρ' ἡμῶν Σχολείων.

—ο—

Τὸ οὐρανί.

Κύριε Συντάκτα· πορὸς μᾶς τῷ λεγεν οἱ

Ἄγγλοι νὰ μᾶς κάμουν νὰ μισήσωμεν τὸ πλέον γλυκὺ χρώμα τῆς καρδίας μας, τὸ οὐρανὸ χρώμα. Ἀλλ' ὅτε τὸ χρώμα αὐτὸ ἐκχυριστοῦσε τὰ βλέμματά μας, εἴπαμε τὴν καρδίαν μας καὶ ἐπεθυνοῦμεν νὰ τὸ βλέπωμεν πάντοτε ἐνώπιόν μας ὅπου καὶ ἄν ἐπιγαίνομεν, καὶ σήμερον τρέμομεν μὴπως τὸ ἴδωμεν· ἡ θεὰ τοῦ μᾶς σκοτεινίζει τὰ μάτια, καὶ ἡ ἰδέα τοῦ μᾶς ταράττει τὸν ἔσθρον. Πιστεύεις, προχθὲς ἐρχομῶν ἀπὸ τὴν Λεζησσὸν εἰς τὸ χωρίον μου καὶ εἰς τὸν δρόμον εἶδα ἕνα κομμάτι χαρτὶ οὐρανὸ καὶ ὀλίγον εἰλεῖν νὰ καταβῶ νὰ τὸ λιθοβολήσω ἐνόημα ὅτι τὸ κράτει κανένας εἰσπράκτορας κ' ἦθελε νὰ μοῦ τὸ δώσῃ διὰ τὴν πούλησιν πάλλιν κανένα πρᾶγμα μου νὰ πρῖσῃ πωράδες ὁ ἀχόρτατος.

Παρακαλοῦμεν τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀλλύῃ τὸ χρώμα τοῦ χαρτί τοῦ κτεταχέσεως πρῶτον, διότι εἶναι κρίμα τέτοιον χρώμα διὰ τέτοιον σκληρὰν ὑπηρεσίαν καὶ δεύτερον διὰ νὰ ἡσυχάσωμεν ὀλίγον καιρὸν ἀπὸ τὴν νευρικὴν ἀσθένειαν τοῦ μᾶς πλάνει. Χωρικός.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 42 ἀριθμοῦ τῆς 15 Ἰανουαρίου: Ψυχολογικὴ μελέτη ἱ. Συλλογισμῶν (Θ.) Φυσιολογικὰ ἐρεῖται.—Τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας διδάγματα κατὰ Πολύβιον, ὑπὸ Χ. Παπαμάκου.—Περὶ μετρώσεως τοῦ κλήρου, ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μαντινέως Θεοκλήτου.—Λίθος δι' ἡθικὸν οἰκονομικὸν ὑπὸ Σ. Νικολάου ἀρχιμανδρίτου.—Υπακοή, ποίημα ὑπὸ Κ. Διακίμου.—Συνδρομικὴ ὑπὲρ τῆς «Ἀναπλάσεως».—Δελτίον βιβλιοθήκης.—Γνωστοποιήσεις.—Ἀλληλογραφία.

«ΠΡΟΟΔΟΣ»

Περιεχόμενα τοῦ ΚΒ' τεύχους:

Ὁ Πατέρ (μετὰ εἰκόνας).—Ἡ νῆσος Κέρκυρα (μετὰ εἰκόνας λαμπρῶν τοποθεσιῶν).—Ἡ ψευδογραφία ἐν τῇ ἀρχαιότητι καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα (συνέχεια καὶ τέλος).—Ἐκτορὸς Μιλό. Τὰ ἄντικα ἐκατομμύρια (συνέχεια).—Ζωολογικά.—Ὁ Κάρπς.—Ἡ πρώτη ἐπιστολή (μετὰ λαμπρᾶς εἰκόνας).—Ὁ Γερὼν κωδωνοκρούτης. Περιεχόμενα τοῦ καλλιτεχνικοῦ παραρτήματος: Μανουέττον. Μουσικὸν τεμμάχιον τοῦ Ἑλλήνος μουσουργοῦ Π. Κ. Ζαχαριάδου.—Θρίαμβος ἀνευ πύλης. Εἰκὼν ὑπὸ Μ. Ἀεπλιγγ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ἦτοι Τοπογραφία, Ἱστορία, Γλώσσα, κτλ. Τῆς Νήσου Κύπρου

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων

μέχρι σήμερον

ΥΠΟ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ καθηγητὴς κ. Ἀθανάσιος Σακελλάριος ἀσχολούμενος εἰς συγγραφὴν οὐχὶ τμημάτων ὡς πρότερον ἀλλὰ πλήρους περὶ Κύπρου συγγράμματος, ἤδη ἐπεράτωσεν αὐτὸ, συνιστάμενον ἐκ 1700—2000 σελίδων, σχήματος 8ου.

Σύγκειται δὲ ἡ συγγραφή αὕτη ἐκ δύο μεγάλων τόμων, ἴσῃ περιπῶ ἐκάστου αὐτῶν ἔκτασιν ἔχοντος. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τόμῳ περιλαμβάνεται—α) Ἡ γεωγραφία τῶν ἀρχαίων πόλεων καὶ χωρῶν τῆς νήσου ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον. Ἐν ἐκάστῃ δὲ τῶν πόλεων καὶ χωρῶν τούτων ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἀρχαῖαι ἐν αὐταῖς εὑρεθεῖσαι ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαί, ὡς καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αἱ ἐν ἐπιχωρίῳ γραφῇ γεγραμμέναι.—β) Τὰ προϊόντα τῆς νήσου εἴτε μέταλλα καὶ ὀρυκτὰ αὐτὰ εἶνε, εἴτε γεωργικὰ προϊόντα ὅσων δένδρα καὶ φυτὰ ἡμερᾶ καὶ ἄγρια, ὡσαύτως ζῶα καὶ πτηνὰ ἡμερᾶ καὶ ἄγρια.—γ) Ἡ ἱστορία τῆς νήσου ἀπὸ τῶν παναρχαίων αὐτῆς χρόνων μέχρι σήμερον κα-

τὰ τὰς πηγὰς τῶν ἀρχαίων καὶ μεταγενεστέρων συγγραφέων, ὡς καὶ κατὰ τὰς εὑρεθείσας ἐπιγραφὰς ἐν τῇ νήσῳ.—δ) Αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία αὐτῆς, ἤτοι ἡ τῶν μετάλλων, χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἡ τοῦ μαρμάρου, τιτανολίθου καὶ ἡ τῶν ἐξ ὀπτῆς γῆς· ἐπὶ δὲ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ἡ ὑφαντικὴ καὶ ἡ σιτοποιία.—ε) Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ συγκοινωνία.—ς) Τὰ ἔθνη καὶ ἔθνη καὶ ὁ χαρακτὴρ τῶν Κυπρίων.—ζ) Τὰ γυμνάσια καὶ οἱ ἀγῶνες.—η) Τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ τῆς νήσου.—θ) Τὸ ἡμερολόγιον αὐτῆς.—ι) Τὰ πολιτεύματα, ἡ πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ αὐτῆς διοίκησις καὶ ἡ δικαιοσύνη.—ια) Τὰ νομίσματα τῶν αὐτονόμων βασιλείων τῆς νήσου Κύπρου, τὰ ὑπὸ τὴν ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν, τὰ τοῦ δεσπότη τοῦ Κύπρου Ἰσακίου τοῦ Κομνηνοῦ, τὰ τῶν Γάλλων αὐτῆς βασιλείων καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ἐνετικὴν κυριαρχίαν.—ιβ) Ὁ πνευματικὸς βίος τῶν Κυπρίων, ἤτοι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐπικῆς ποιήσεως ἐν Κύπρῳ καὶ οἱ ἐπίσημοι αὐτῶν ἐπικοί ποιηταί, οἱ δραματικοὶ ποιηταὶ καὶ τὰ δράματα αὐτῶν, οἱ βίοι τῶν Κυπρίων συγγραφέων ἱστορικῶν, ρητόρων, μυθογράφων, παραδοξογράφων, φιλοσόφων, ἱατρῶν κλπ.—ιγ) Ὁ χάρτης τῆς νήσου.—ιδ) Τὸ ἐπιχώριον κυπριακὸν ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τόμῳ περιλαμβάνεται.—α) Ἡ ἱστορία τῆς κυπριακῆς γλώσσης ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον.—β) Ἡ γραμματικὴ τῆς κυπριακῆς γλώσσης, ἀρχαία καὶ νεωτέρα.—γ) Τὰ δημώδη κυπριακὰ ἄσματα.—δ) τὰ διστιχα κυπριακὰ ποιημάτων ἐρωτικὰ καὶ ἄλλης ὕλης.—ε) Τὰ νανναρίσματα, τὰ παίγνια, τὰ καθορογλωσσήματα καὶ τὰ αἰνίγματα.—ς) Αἱ παροιμίαι.—ζ) Τὰ παραμύθια.—η) Αἱ ἀρχαῖαι κυπριακαὶ λέξεις ἀπὸ τε τῶν ἀρχαίων γραμματικῶν καὶ τῶν κυπριακῶν ἐπιγραφῶν συλλεγέται.—θ) Τὰ ἐπίσημα κατ' ἄλλα εἰς δημῶδη γλῶσσαν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα ἐγγράφα τοῦ μεσαιῶνος.—ι) Αἱ μεσαιωνικαὶ καὶ μεταγενεστέροι κυπριακαὶ λέξεις, συγκριτικῶς ἐκτεθειμέναι καὶ ἡμηνευμέναι.

Τοιαύτη ἐν συντόμῳ εἶνε ἡ περιεχομένη ὕλη ἐν τοῖς δύο τόμοις τοῦ συγγράμματος τούτου.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἑκδοσιν τοσοῦτον μεγάλου ἔργου ἀπαιτοῦνται μεγάλα δαπάναι, ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν τῶν ἀγαθῶν Κυπρίων καὶ τῶν λογίων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν συνδρομητῶν θέλομεν ἐκδίδει αὐτὸ εἰς φυλλάδια ἀνὰ 64 σελίδας, δημοσιεύμενα κατὰ δεκαπενθημερίαν καὶ τιμώμενα δραχμῆς.

Ἀπαν δὲ τὸ σύγγραμμα οὐχὶ εἰς φυλλάδια διηρημένον, τιμᾶται δραχμῶν ἢ φράγκων χρυσῶν ἑξοσιν.

Συνιστῶμεν τὰ Κυπριακὰ τοῦ κ. Σακελλάριου ὡς ἀναγκαῖστα διὰ πάντα Κύπριον.

Οἱ βουλομένοι ἐγγράφονται καὶ δι' ἡμῶν συνδρομηταί.

Καταχωρίζομεν ἐνταῦθα τὸν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐκφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Ν. Φραγκοῦδου «περὶ δικαιοσύνης» λόγον, οὗ τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν πολλοῖς.

Πανοσιώτατε Ἐξάρχε, ἐνλαβέστατοι Ἱερεῖς, ἀξιότ. Κύριοι καὶ Κυρίαι.

Υπεῖκον εἰς πρόσκλησιν τῆς Ἱουνοῦσης τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς πόλεως καταστήματα ἀξιολύβη Ἐφορίας, ἀνέλαβον τὸ σπουδαῖον καὶ δι' ἐμὲ λίαν τολμηρὸν ἔργον νὰ ἀπαγγείλω τὸν πανηγυρικὸν τῆς σημερινῆς ἐορτῆς, ἥτις ἀπο τεσσαράκοντα καὶ πλέον ἐνιαυτῶν ἀδίαλειπτως καὶ δημοτελῶς τελεῖται, συνωδᾷ τοῖς θεσπίσμασι τῶν ἱδρυτῶν τῶν Σχολείων καὶ τῷ πόθῳ τῶν φιλομουσῶν καὶ φιλερῶν πολιτῶν ἀθρόως καὶ ἐκθύμως συρρέοντων εἰς τὴν τελετὴν ταύτην, μετέχουσιν ὁρμηκευτικῶς ἅμα καὶ ἐθνικῶς χαρακτῆρος.

Ὁμολογῶ ὅμως εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ὅτι μέγα ὑπῆρξε τὸ τόλμημά μου μὴ ἀποποιηθέντος νὰ ἐμιμῶμαι ἐν παρομοίᾳ

διαπρεπεῖ διηγῶμαι, ἀναμνησθῆναι ἀνταξία τῆς ἀμνηστίας τῆς ἐορτῆς καὶ εὐθυσμένη ἀπὸ πολλοῦ εἰς ἀκρόασιν λόγων σπουδαίων καὶ πανηγυρικῶν, οὗς κατ' ἔτος ἀπήγγελλον ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἄλλοι ἐμοῦ ἀσυγκρίτως ἱκανώτεροι, εἰδικώτεροι καὶ εὐραδέστεροι, γεραίροντες ἐπαξίως τὴν μνήμην τῶν ἐορταζομένων ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Ἀπεδέχθην τὴν ἀναθεθεῖσάν μοι δυσχερὴ ταύτην ἐντολήν οὐχὶ λογιζόμενος ἐπὶ—τὰς ἐμὰς δυνάμεις, ὅπως δυσαναλόγους πρὸς τοιοῦτον διανοητικὸν ἔργον, ἀλλὰ ἐνδύς εἰς ἐνδύμωρον φωνὴν ἐπιτάττουσάν μοι νὰ μὴ ἀποστῶ τοῦ ἔργου ὅπως μὴ διακοπῇ συνέχεια ἐπαινετοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ τηρηθῇ ἀκεραῖως τὸ εἰσὼδες καὶ κατὰ τὸ ἔτος τούτου.

Ἀλλ' ὁ ἀναλαβάνων νὰ ἀγορεύσῃ κατὰ τοιαύτην ἐπίσημον τελετὴν δέον πρὸ πάντων νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν θέματος καταλλήλου καὶ εἰς τὴν διὰ τρόπου τερπνοῦ ἅμα καὶ πειστικοῦ ἀνάπτυξιν τοῦ, ὅπως καταστῇ οὐ μόνον τερπνός, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμος εἰς τὸ ἀκρατήριον, ὅπερ προσέρεχεται οὐχὶ ἀπλῶς πρὸς τέρψιν σιγητικὴν τῆς ἀκοῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς διαρκὴ ἐποικοδόμησιν τῆς καρδίας. Ἐν ἄλλοις λόγοις δέον ὁ ἀγορευτὴς νὰ διδάξῃ ἀπὸ τοῦ βήματος ὅτι δύναται ὠφέλιμον καὶ χρήσιμον

ἑθεωρεῖται λοιπὸν ὅτι χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον ἐπιτελεῖ ἔργον, λαμβάνων ὡς θέμα τοῦ λόγου μου τὴν υπερτάτην τῶν ἀρετῶν, τὴν δικαιοσύνην.

Περὶ δικαιοσύνης λοιπὸν ἔσται μοι ὁ λόγος.

Δικαιοσύνη, Κύριοι, ἐστὶν ἡ ἡθικὴ ἐκείνη ἀρετὴ, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ἀποδίδει ἐκάστῳ ὅτι αὐτῷ ἀνήκει, καθ' ἣν σέβεται τὰ ἐτέρου δίκαια ὡς σέβεται καὶ τηρεῖ τὰ ἴδια ἐνυτοῦ. Ἐστὶν ἄμετρος ἀπόρροια τῆς θεῆς ἐντολῆς «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν»—ἀρα ἔχει θεῖαν τὴν καταγωγὴν ἡ μάλλον εἰπεῖν ἐστὶν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν θεία. Ἀπ' αὐτῆς πηγάζουσι τὰ διάφορα δίκαια, εἰς ἃ ὁ ἄνθρωπος κατέμετρον αὐτὴν—ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δέδοται νὰ πραγματευθῶ περὶ τῶν διαφόρων τούτων διακρίσεων, ἀποτελουσῶν ποικίλα θέματα, ἀλλὰ νὰ ἐμιμῶμαι κατὰ τὸ ἐνὸν περὶ τῆς ἀρετῆς ταύτης, ὡς τοιαύτης.

Ἡ δικαιοσύνη ἀποτάσσεται τῇ ἀδικίᾳ, τῇ κακολογίᾳ, τῇ συκοφαντίᾳ, τῇ βίᾳ, τῇ ἀρπαγῇ, τῇ δολιότητι, τῇ ἀχαριστίᾳ καὶ ἐν γένει πάσῃ κακίᾳ, συντάσσεται δὲ πάσῃ ἀρετῇ ἡ μάλλον εἰπεῖν ἐγκλείει ἐν ἑαυτῇ πᾶσαν ἀρετὴν.

Πᾶς ἀληθῶς θεοσεβὴς ὀρεῖται νὰ ἀπέχῃ πάσης ἀδικίας ἢ παρανομίας ἢ οἰκιστοῦ κακῆς πράξεως, ἀντιδικίου πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, προτιμῶν νὰ ἀδικῇ, μάλλον ἢ νὰ ἀδικῇ, ἀποτροπαζόμενος τὸ αἰσχρὸν κέρδος καὶ αἰρούμενος ἀντὶ τούτου τὴν ζημίαν, ὅπως ἡ ἀληθὴς λάτρις τῆς δικαιοσύνης, δι' ἧς καὶ μόνως δύναται νὰ διέλθῃ ἀκινδύνως τὸν πρόσκαιρον τούτον βίον. Ὁ τοιοῦτος ἐν πάσῃ τοῦ βίου περιπετείᾳ δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἐπὶ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν καὶ δικαιοσύνην.

Ἡ ἀρετὴ αὕτη οὐ μόνον ἡθικοποιεῖ, ἀλλὰ καὶ καθοδηγεῖ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς εἰς ὁδὸν σωτηρίας καὶ ἀπαλλαγῆς κινδύνων, παραγγέλλουσα αὐτοῖς μεθ' ὕψους κηρύγματος «ἀπέχετε ἀπὸ τῶν ἁλλων ἀγαθῶν ὅπως κατέχετε μετὰ πλειοτέραν ἀπάλειαν τὰ ἰδικὰ σας» μνησθε ὅτι τὰ κακῶς κεκτημένα δὲν αὐξάνουσι τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ μάλλον τοὺς κινδύνους σας.

Ὅποιοι ἀληθῶς ἄνθρωποι καὶ λαοὶ ἀπέβαλον τὰ ἴδια ἐαυτῶν ἀγαθὰ καθὼς σπερματίζοντες τὰ ἀλλότρια! Ὅπως ἀδικῶν γονέων τέκνα ἀπώλοντο διὰ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων, διότι ἀδικία γονέων παιδεύουσι τέκνα, καταδικαζόμενα νὰ ὑπομῶσι τὰς συνεπείας κακῶν προγενεστέρων μὲν, ἀλλ' ὡν τὰ ἀποτελέσματα ἀναφαίνονται καὶ ἐν τοῖς ὑστερον χρόνοις, δύναται νόμου πῶς φυσικοῦ καὶ ἀναλλοιώτου! Συνελόντι εἰπεῖν ὁ διαπράξας ἀδικίας δέον νὰ περιμένῃ ὅσῳ ἢ βράδιον τὴν ἀνάλογον τιμωρίαν, διότι ἡ θεὸς δίκην ἀναβάλλει μὲν ἐνίοτε, ἀλλ' οὐδέποτε ἀποβάλλει τὴν δικαίαν αὐτῆς ὀργὴν καὶ τιμωρίαν.

Μυρία ὅσα ἡδυνάμην νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα παραδείγματα ἀνθρώπων καὶ λαῶν ζησάντων ἐν ἀπαγαίς καὶ ἀδικίαις καὶ ἐν τέλει ἐξαφανισθέντων καὶ οὐδὲν ἔχους καταλιπόντων, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἐπιδιώκοντες τὴν δικαιοσύνην, ἀπὸ μικρῶν προήχθησαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐδεξάσθησαν καὶ τὰ δικαῖα κληθέντα ἐπὶ μακρῶν χρόνων ἐτήρησαν.

Εὐτυχεῖς οἱ ἄνθρωποι οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν σωτηρίαν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, οἱ ἐμπεδοῦντες τὴν ἑαυτῶν ὑπαρξιν ἐπὶ τῆς ἀσφαλούς ταύτης καὶ ἀσφαλτοῦ βάσεως. Ὁ βίος των βαίνει ἀτάραχος, ἡρεμὸς καὶ ἀγνός, ὡς ρυαὶ διαυγῆς, ῥέων ἀπροσκόπτως ἐπὶ ὁμαλοῦ καὶ ἀλλήλου κοίτης.

Ἀλλ' οὐχὶ μόνον ἐν τῇ ζωῇ ἀπολαύει ὁ δίκαιος τῶν ἡδυτάτων καρπῶν τῆς ἀρετῆς ταύτης, ἣν ἡσκήσεν, ἀλλὰ καὶ θνήσκων αἰσθάνεται ἐνδύμωρον παρρησίαν ὅτι τηρήσας τὸν θεῖον νόμον, εὐρήσει τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐν αἰσθητικῶν, ὑπόκειται εἰς μύρια πᾶσι, ἅτινα ἀσπίδουσι τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καὶ καταπνίγουσι τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, ἣν ὁ θεὸς ἔθεσεν ὡς φύλακα τοῦ δικαίου ἐξωκέλει ἐπομένως εἰς παντοειδῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἀθετεῖ οὐ μόνον τὸν θεῖον νόμον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρωπίνους οὗς αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔθετο. Τὸ τοιοῦτον ἐγκτεται ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη αὕτη φύσις εἶναι ἐπιδεκτικὴ οὐ μόνον κακῶν ἀλλὰ καὶ ἀρετῶν συναμα δύνα-

ται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀποβάλῃ τὰς κακίας, νὰ ἐπαγορεύσῃ τὰς τυχόν ἀγαθήσεις ἀδικίας, δύναται ὁ ἄδικος, ἂν ἐγεννηθῇ τοιοῦτος, παιδευόμενος, νοουθετούμενος καὶ Χριστιανικῶς μερρούμενος νὰ γίνῃ δίκαιος Ἀριστέλης, καὶ τοὶ σοφοὶ ἐγνωμάτευσαν ὅτι φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ράδιον, οὐχὶ ὁμῶς καὶ ἀδύνατον. Ἐν τῇ δὲ οἱ ἄνθρωποι δὲν γεννῶνται φύσεως πονηροὶ ἀπ' ἐναντίας οἱ πλείστοι εἰς φύσεως ἀγαθῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγαθότης φύσις μένουσα ἀκαλλυμένη καὶ ἀμάρτυρος ἀποστερεῖ τὴν ἀρετὴν λάτρεις καὶ ὁπαδούς.

Δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ᾔναι τις λόγος ὅπως ἡ δίκαιος ἀλλὰ λογικὸς μᾶλλον δύναται καὶ ἀνευ πολλῶν γνώσεων, ἀναγνώσεων τὰς γραφάς, ἢ ἀκούων αὐτὰς μετὰ προσοχῆς ἀναγνωσκόμενος ἐν τῷ νῷ τοῦ Θεοῦ νὰ ποτισθῇ τὰ νύματα τῆς δικαιοσύνης.

Μόναι αἱ σοφαὶ τοῦ Σολομῶντος ἀρκοῦσι νὰ φέρωσιν εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν ποθοῦντα αὐτὴν.

Πῶς θέλει διατεθῇ ἔστω καὶ ὁ ἀπλοϊκώτερος ἀκούων τὸ σοφώτατον καὶ πρακτικώτατον παράγγελμα: «στὰθ- μιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρα δις αὐτὰ ἀκαθάρτα ἀπέναντι Κυρίου ἀμφοτέρω καὶ ὁ ποιὼν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθῇ σέεται»;

Δὲν θέλει ἄρα γε κατανοήσῃ ὅτι ἡ δικαιοσύνη διὰ στόματος τοῦ σοφοῦ Βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν διςῶν σταθμῶν καὶ μέτρων καὶ ὅτι ὁ παραβάτης τοῦ παραγγέλματος τούτου ἀδικεῖ καὶ παρνομεῖ καὶ ἀντὶ νὰ προσδεύῃ ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι του, ἐξ ἐναντίας καρκινωδατεῖ, ἐμπλεκόμενος καὶ συμποδισόμενος ἀπὸ πᾶν βήμας. Ταῦτο ρητέον καὶ περὶ οἰουδὴποτε ἄλλου ἀδικήματος.

Καὶ ὡς ἄτομα λοιπὸν καὶ ὡς μέλη κοινωνίας δέον νὰ ἐκζητῶμεν ἐν πᾶσι τὴν δικαιοσύνην καὶ νὰ ἐνασκάμεν αὐτὴν πρὸς ἰδίαν σωτηρίαν καὶ εὐμερίαν καὶ πρὸς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, εἰς ὃν πιστεύομεν. Ὡς τις δίκαιος, δικαίως δύναται νὰ καυχῇ ἐπὶ πάσῃ ἀρετῇ, διότι ἐν τῇ δικαιοσύνῃ, πᾶσα συλλήδων ἀρετὴ ἐστὶν.

Φοβοῦμαι, Κύριοι, ὅτι δὲν ἀνταπεκρίθη, ὡς ἔδει, εἰς τὰς προσδοκίας σας, διότι τὸ ὑψηλὸν θέμα, ὅπερ ἀνέλαβον νὰ πραγματευθῶ, ἔχρηξε μᾶλλον κήρυκος τοῦ Θεοῦ λόγου, ἢ μύσου τινὸς τῆς Θέμιδος ἐπισχηματικῶς κατηρη- σμένου.

Μόνη μου παρηγορία ἐστὶν ὅτι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μου δὲν εὗρίσκω αὐστηροὺς ἐπικριτὰς, ἀλλ' εὐμενεῖς ἀφροατὰς συμπολίτας, οἵτινες καὶ ἄλλοτε μοὶ πᾶρέσχον ἐπιεικῶς τὴν φιληκοίαν των, ἀποβλέποντες εἰς τὸν σκοπὸν, ὃν προέθε- μιν, ἢ εἰς τὴν δεινότητα τοῦ λόγου.

Εὐχόμενος καὶ ἐλπίζων ἵνα κατ' ἄλλους ἐνιαυτοὺς ἡ δυσχερὴς αὕτη ἐντολὴ ἀνατεθῇ τοῖς ἀξίοις διδασκάλοις ἢ ἄλλοις εὐπαιδευτοῖς τῆς πόλεως, κατέρχομαι τοῦ βήματος, χαίρειζων ὑμᾶς ἀπὸ καρδίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—οφο—

Ἀθῆναι, 31 Ἰαν.—Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδο- μένη ἐφημερίς «Θεατὴς τῆς Ἀνατολῆς» ἀναγράφει τὴν εἰδησιν, ὅτι ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐν Λαρίσσει στρατοῦ ὑπέβαλον μακρὰν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Βασι- λέα, ἐν ἣ ἰσχυρίζονται, σχετικῶς πρὸς τὰς τε- λευταίας διαδόσεις, ὅτι παρὰ πολιτενομέ- νων ὑπεκινήθησαν εἰς στάσιν. Ἐὰν ἡ εἰ- δησις αὕτη ἐχθῇ ἀληθείας, ἐπιλέγει ἡ συνάδελφος, ἢ ἐν τῇ Βουλῇ ἀπάντησις τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε ἀκριβεστάτη.

Αἱ ἀνακρίσεις τοῦ κ. Ζυμβρακάκη.

Ὅλα τὰ γραφόμενα περὶ ἀποτελεσμάτων ἀνακρίσεων ἐν Λαρίσσει ὑπὸ τοῦ συνταγ- ματάρχου κ. Ζυμβρακάκη ἢ περὶ τῆς πο- ρείας τῶν ἀνακρίσεων προέρχονται ὅλα ἐκ φαντασιωδῶν πηγῶν. Οὐδὲν εἶνε γνωστὸν μέχρι τοῦδε περὶ τῶν γενομένων ἀνακρί- σεων αἵτινες κρατοῦνται μυστικαί.

Ἀτακτῆματα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

Χθὲς τὴν 4 μ. μ. ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἵταξαι συνέβησαν κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας κ. Σπ. Λάμπρου. Εἰς παρατηρήσεις τοῦ κ. καθηγητοῦ ὅτι οἱ φοιτηταὶ πρέπει νὰ ἐξετάζωνται εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐλ- ληνικὴν, φοιτητὴς τις ἐσύρθη, ἕτερος ἐ- πετίμησεν αὐτὸν, τότε ἄλλοι ἐποδοκρότη- σαν, ἄλλοι δὲ ἐχειροκρότησαν, ἀλλ' ἡ λυ-

σις δυστυχῶς ἐπὶ τῇ τραγικώτερά διὰ τῆς θραύσεως τῆς κεφαλῆς ἐνὸς φοιτητοῦ ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ κ. καθηγητοῦ ἐκδηλωθέντων διὰ βαρείας ράβδου κατενεχθείσης ὑπὸ ἀλ- λου ἐκ τῶν ἀντιθέτων, μεθ' ὃ πάντες ἐ- τράπησαν εἰς φυγὴν καὶ ἐκενώθη ἡ αἰ- θουσα.

Χθὲς ἐλέγετο ὅτι θὰ ἐγένετο διαδή- λωσις ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτενομένων, ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτο συνέβη. Λέγεται ὅμως ὅτι ἐ- γένετο ἀντικυβερνητικὴ διαδήλωσις ἐν Τρι- κάλοις.

Δὲν ἔχεται ἀληθείας τὸ ἀναγράφειν ὅτι εἰς Πειραιᾶ θὰ καταπλεύσωσι τέσσαρα ρωσ- σικὰ θωρηκτὰ καὶ ὅτι τοῦ ἐνὸς αὐτῶν ἐ- πιβαίνει ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Τσάρου Γεώργιος.

Ἀντικυβερνητικὴ ἐκδήλωσις.

Ἡ «Ἀνταπόκρισις τῆς Ἀνατολῆς» ἀγ- γέλλει ἐκ Κετιγγῆς ἐκδηλωσὶν τινα ἐν τῇ μαυροβουνιωτικῇ αὐτῇ κατὰ τῆς Αὐστρο- ουγγρίας. Κατὰ τὴν βάπτισιν δηλοῦσι τοῦ μαυροβουνίου πρίγκηπος, μεταξὺ ἄλλων μεταναστῶν ἐξ Ἑρζεγοβίνης, ὑπῆρχε καὶ ὁ Στοιγὶν Κοβάσεβιτς ὅστις ἐν προσγω- νήσει αὐτοῦ εἶπεν ὅτι ὁ ἀποδοθεὶς εἰς τὸν ἀρτιγέννητον πρίγκηπα τίτλος μεγάλου ἐρ- ζεγοβινείου Βοεβόδα πολυσηματικὸς ἐστὶ καὶ πολλὰ τὰ ἀγαθὰ προοιωνίζεται.

Εἰς ἀντισημειώσεις.

Ἡ Τουρκικὴ «Σαμπάχ» ἀναγράφει ὅτι ὁ ἡγούμενος ἐλληνικοῦ τινοῦ μοναστηρίου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ Θεσσαλονίκης ἐ- ξηκοτούτης τὴν ἡλικίαν, ἠνέπαθη τὸν ἰσ- λαμισμόν. Παρεφρόνησεν ἐξάπατος.

Λορδίνον, 9 Φεβ.—Ἐνεκα τῆς ἀνακαλυφθεί- σης συννομίας οἱ φρονησάρχαι Σοφίας, Βιδ- δινίου, Σλίβρου, Σούμλας καὶ Ρουσσουκί- ου ἀπελύθησαν, ἀντ' αὐτῶν δὲ διωρίσθη- σαν ἄλλοι ἀξιωματικοί. Ἐτροποποιήθη ἐ- πίσης τὸ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρα- τικῶν ἐπιτελεῖον. Ρῶσος τις, διαμέτων ἐν Ρουσσουκίῳ συνελήφθη ἐπὶ συνενοχῇ ἐν τῇ συννομίᾳ.

Λορδίνον, 11.—Ὁ λόγος τῆς ἀνάσσης ὁ ἀναγνώσθεις σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρ- δων τεκμηριοῖ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐξακολουθεῖ διατηροῦσα ἐξαιρέτους καὶ φιλικὰς σχέσεις πρὸς τὰς δυνάμεις. Σημειοῖ ὅτι ἡ Πορτο- γαλλία ὑπεσχέθη κατηγορηματικῶς ν' ἀπο- σῇ πᾶσας τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δυνάμεις ἐκ τοῦ διαφιλονεικουμένου ἐδάφους τῆς Μοζαμβίκης.

Λορδίνον, 11.—Ἡ Ρωσικὴ ἐφημερίς «Νοβόγιε Βρέμια» δημοσιεύει προκήρυξιν τοῦ Ζάρκωφ, δι' ἧς οὗτος ἀναιρεῖ τὴν ἰ- δέαν, ὅτι κατὰ τὰς προσεχέας ἐκλογὰς οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ὑποστηρίξει τὴν βουλευτικὴν κυβέρνησιν.

Λορδίνον, 11.—Ὁ ταγματάρχης Πανί- σας, θέλει δικασθῇ κατ' αὐτὰς ἐπὶ ἐσχά- τη προδοσίᾳ.

Σοφία, 11.—Ὁ Πανίτσας καὶ οἱ τρεῖς συλληφθέντες ἀξιωματικοὶ Τσαρδαφῶ, Σι- ζῶφ καὶ Τούτωφ διεγράφησαν τῶν κατα- λόγων τοῦ στρατοῦ καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχάς.

Φῆμαι περὶ Βασιλέως Γεωργίου.

Εἰς Γερμανικὰς ἐφημερίδας ἐδρίσκουσι καὶ πάλιν φιλοξενίαν αἱ φῆμαι περὶ πα- ραιτήσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Γε- ωργίου. Μία αὐτῶν μάλιστα, ἡ «Βερο- γερμανικὴ Ἀνταπόκρισις», βεβαίως ὅτι ἐξ ἀ- σφαλοῦς πηγῆς πληροφορεῖται, ὅτι διακαῆς πόθος τοῦ Βασιλέως εἶνε ν' ἀποχωρήσῃ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, θὰ πράξῃ δὲ τοῦτο ἀ- φεύκτως, ἀμα ὁ γάμος τοῦ Διαδόχου Κω- στατίνου εὐλογηθῇ δι' ἄρρετος ἀπογόνου. Περιττὸν κρίνομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι τὴν φῆμιν ταύτην ἀναγράφουσι ἀπλῶς χάριν περιεργείας.

Ὁ Τσάρος ἐν Κωνσταντίνῳ.

Ἡ ἡμερησίωσις «Τουρκία» ἀγγέλλει, ὅτι ἰδιωτικῶς πληροφοροῦσι ἐπιβεβαιῶσαι τὴν γνωστὴν ἰδησιν περὶ μεταβάσεως τοῦ Τσα- ρου ἐν Κωνσταντίνῳ.

Ἀγγλοϊταλικὴ διαφορά.

Βαθμηδὸν ἐμφανίζονται διάφοροι ἀγορ- μαὶ, αἵτινες περιγράφουσιν εἰς ἐχθρότητα τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐν Αἰθιοπία. Κατὰ τὸν «Διπλωματικὸν Μηνῆσιον» ὁ ἀ- θουσινακὸς στρατὸς ὑπὸ Ἰταλὸν ἀρχηγὸν ἐτοιμάζεται νὰ μετὰσχῃ τῆς ἐναντίου τοῦ Χαρτοῦμ ἐκστρατείας. Οἱ Ἀγγελοι ὅμως ὑ- ποβλέποντες ἤδη τοὺς πρῶτον εἰς ἐπικου- ρίαν κληθέντας ἐν Μασσάβα ἀποκρούουσι τὴν ἀνάμειξιν τῶν Ἰταλῶν.

Παρίσιον, 14.—Χθὲς ἐγένετο ἡ δίκη τοῦ Δουκὸς τῆς Ὁρλεάνης, τοῦ εἰσελθόντος εἰς Γαλλίαν παρὰ τὸν περὶ μνηστήρων τοῦ γαλλικοῦ θρόνου νόμον. Τὸ δικαστήριον κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς διετὴ φυλάκισιν.

Λύσις τοῦ 2 λογογράφου «Ζημὴν αἰροῦ μᾶλλον ἢ κέρ- δος αἰσχρόν».

Αὐτὴ ὁ κ. Ἰωάννης Χ. Ἰωαννίδης φοιτητὴς τοῦ ἐλλη- νικοῦ Λευκωσίας.

Λύσις τοῦ 25 αἰτήματος Χίος—Ἰος—Ἰός—Ἰός.

Αὐτῆρας Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Σολομῶν Παπαδόπουλος, Κῶ- ρος Ν. Τριπορτίδης καὶ ἐκ Λευκωσίας Ἰωάννης Χ. Ἰωαννίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 26ον.

Τὸ πρῶτον μου εἶνε σύνδεσμος ἐλάττωσιν δεικνύων, τὸ δεύτερον δὲ φοβερός Θεὸς τῶν Ὀλυμπίων, τὸ ὅλον εἶν' ἐπώνυμον ἀνδρὸς ἐκ τῶν συγχρόνων, τὸν πόντον καταπλήξαντος δι' εὐλασίαν ἀγώνων.

Ἰω. Χ. Ἰωαννίδης.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατὶς ἄπισσα	γρ.	180—195
δευτέρως ποῖον.	»	160—175
» ξυμμενέα	»	100—130
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἢ ὅκ. παρ.	»	55—52
σταφίδες ξηραὶ ἐλλείπουσιν	»	»
σταφίδες βρασταὶ	»	50—52
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120	
οἶτος τὸ κοιλὸν γρ.	20—22	
κριθὴ	»	10—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	»	92—94
τὸ χλευπικὸν καντάρι.	»	»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώ- τας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμὰ νὰ τὰ καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχειν ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέ- σω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ δι- ἀφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον τα- χυδρομεῖου νὰ εἰλῶ ἐντεύθεν καὶ λαμβάνω ἐ- κείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πά- σης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ ταύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ. Χαλαλάπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησῶ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταυρὸς Ματεῖδης.